

Az eredményes munka tudatában

Pártszervek együttműködése az ATIVIZIG-nél

Az MSZMP Szeged városi bizottsága párt- és tömegszervezetek osztálya munkaprogramja szerint időnként kihelyezett osztálytervezetet tart különböző témakörben egy-egy hozzá tartozó területen. Ezúttal az Alsótszavidéki Vízügyi Igazgatóság Tápé fölötti, ügyvezetői vasszói gátörháza tanácskozási munkakörében került sor megbeszélésre. Előző írásban megküldött beszámoló alapján áttekintették az ATIVIZIG pártvezetőségének munkáját. A tanácskozáson — amelyet Rigó Szilveszter, a városi pártbizottság osztályvezetője vezette — részt vett a megyei pártbizottság képviselőiben Kamenszki Péter munkatárs, Némethy Gyula, az ATIVIZIG pártvezetőségének titkára, dr. Simándy Béla igazgató, Fűrész András, a szakszervezeti, Kurucz Gyula, a KISZ-bizottság titkára és a pártbizottság párt- és tömegszervezetek osztályának valamennyi munkatársa.

Az ATIVIZIG három megye — Csongrád, Bács-Kiskun, Békés, sőt Szolnok egy része — területén fejt ki tevékenységét. Feladata az egységes és tervszerű vízgazdálkodás kialakítása, irányítása és ellenőrzése. Ezzel összefüggésben látja el a vizek kártétel elleni védekezést, a vízkészlettel való gazdálkodást, a vízgazdálkodási társulatok munkájának szakmai irányítását és felügyeletét. Termelési tevékenységében új létesítményeket tervez, épít, fenntart, üzemeltet, ugyanakkor elsőfokú vízügyi hatóság is. Együttműködik a területileg illetékes tanácsokkal. Szerepe tehát kettős. Nyugalmi helyzetben a tervszerű termelés, gazdálkodás, építés szegedi, hőmezővársárhelyi, csongrádi és szentesi szakaszoké, valamint szegedi központja és gépüzemi tevékenységében, ár- és belvízvesztéskor pedig az elhárítás, a védekezés védelmi alakulatával, amely az Országos Vízügyi Hivatal rendelkezésére áll, és riasztható az ország bármely területére bármikor.

Ebből a kettősségből következik, hogy a párt szervező, irányító és ellenőrző tevékenysége során adott esetben parancsot hajt végre ugyanaz a dolgozó, akitől nyugalmi helyzetben véleményt, javaslatot kérnek az igazgatóság gazdasági, gazdaságpolitikai tevékenységével kapcsolatban.

A beszámoló elemző kérdések: milyenek a koordinációs munka formái? Sikeres-e az egységes álláspont,

szemléletet és cselekvést kialakítani az igazgatóság feladatainak végrehajtásában? A párt-vezetéstől a vélemények milyen úton-módon jutnak el a döntések kimondásához? És fordítva: az információ, a tájékoztatás hogyan jut el hozzájuk, illetve hogyan érvényesül kezdeményező szerepük? A tömegszervezetek közül a KISZ és a szakszervezetek bizottság mindebben és ezen túl, illetve saját feladata ellátásában helyzete magaslatán áll-e? A magabiztos pártfűtést többben is szorgalmazták mind az irányított, mind a koordinációt élvező párt-vezetők esetében.

Az igazgatóság pártvezetőségének közvetlen irányítása alá Szegeden három alapszervezet tartozik — központ, gépüzem, szakasz-mérnökség —, közel 120 főnyi tagsággal. Koordinációs jogba vont alapszervezet dolgozik a hőmezővársárhelyi, a csongrádi, a szentesi szakasz-mérnökségen, és hat vizkiszárat is önálló alapszervezettel rendelkezik. A három, sőt Szolnok megyét is tekintve az ATIVIZIG gazdasági és pártvezetői Battonyától Kecskeméti, Orosházától Kiskunhalasig — hogy csak átlókat érintsünk — tartanak szükségesszerűen és adott esetben munkakapcsolatot városi, megyei párt- és tanácsi szervekkel, ugyanakkor Csongrád megyében teljesen itthon vannak népgazdaságilag kiemelt, fontos helyzetükben.

Általános elvek, amelyeket eltérés nélkül követnek: biztosítják az alapszervezetek önállóságát; irányokat önállóan határoznak meg; lényeges kérdésekben döntést előtérbe helyezik az alapszervezetek véleményét, és a közösen kialakított álláspontot következetesen képviseli a pártvezetőség. Az összeegyeztetés, az együttműködés, az összehangolás sokféle formája vált be a gyakorlatban, és honosodott meg. A többi között a rendszeres titkári értekezletek, a kibővített pártvezetőségi ülések, a pártvezetőség és a szakszervezeti bizottságok együttes tanácskozása, mindezekben a KISZ-bizottság részvételével, képviselők, továbbá az összevont és a beszámoló taggyűlések. A személyes kapcsolatokon túl folytathatjuk a sort az igazgatói értekezletekkel, a termelési tanácskozással, az igazgató és igazgatóhelyettesek beszámoltatásával.

Az együttműködést szolgáló értekezletek témái általában az igazgatóság egységét érintő politikai, gazda-

sági kérdések megvitatása, egységes állásfoglalás, közös gazdaságpolitikai célkitűzések kialakítása, amelyekre épül az alapszervezetek terve is. Együtt értékelik legálább negyedévenként a gazdaságpolitikai eredményeket, a személyzeti és káderneműkét, a munkaverseny-mozgalmat fejlődését, a szakszervezet tevékenységét, a nagyobb szerepet játszó osztályok, egységek, üzemágak munkáját. A napirendre kerülő témákról — a testületi vélemény kialakítása érdekében — jó előre és írásban tájékoztathatnak az alapszervezetek, s a határozatokat megkapják időben, és azokat megismerhetik a gazdasági vezetők is.

A határozatok végrehajtásának ellenőrzése és értékelése is kidolgozott formákat ölt a pártvezetőség beszámoltatásakor, összevont taggyűléseken. Az együttműködésben részt vevő párt-vezetők a maguk területén kezdeményezők, és döntésük részét képezi az igazgatóság gazdaságpolitikai célkitűzéseinek.

Az ATIVIZIG pártvezetőségének az irányított és az együttműködésben részt vevő pártalapszervezetekkel kapcsolatos tevékenységéről a beszámoló reális képet adott, és a soron következő tennivalókról is. Össze kell hangolni például az igazgatóság káderutánpótlását az alapszervezetek pártfűtésével. A gyakorlatban jól bevált módszereket és formákat az együttműködésben tovább lehet még fejleszteni, csiszolni. A szakszervezetben választott tisztséget viselő párttagok felkészítésén is szükséges javítani.

A városi pártbizottság kihelyezett osztálytervezetében a vélemények alapján megállapítható, hogy az ATIVIZIG pártvezetősége jól ismeri a feleltes és központi pártszervek határozatait, azokból kelvően végzi feladatait, különösen tekintettel az együttműködésre. Szervező, irányító és ellenőrző munkája megfelel azoknak a követelményeknek, amelyekre hátrálnak a népgazdaságilag oly fontos szerepet betöltő vízügyi igazgatóság gazdasági, gazdaságpolitikai céljai elérésében.

L. F.

HÁZASSÁG

Katona Sándor József és Makra Mária, Portörő Imre és Teleki Margit, Farkas Mihály Ernő és Szeri Judit, Kiss István és Molnár Zsuzsanna Gizella, Czibolya József és Kalmár Mária Magdolna, Göllönt Béla és Pintér Marianna, Juhos János István és Tóth Mária, Domonkos József Sándor és Juhász Katalin, Németh István Imre és Judik Iona Cseniki József és Horváth Erika, Bálint Sándor és Horváth Irén, Börcsök Tamás és Pakai Mária, Vidács Péter József és Kristó Agnes, Papp Antal József és Zánthó Rita Katalin, Fehér László és Dobák Klára, Nógrádi László Ernő és Kovács Margit házasságot kötöttek.

SZÜLETÉS

Kozák Andrásnak és Bognár Zsuzsannának Diána, Jójárt Irénnek és Csóti Margitnak Imre, Lőw Imre Istvánnak és Mészáros Gabriellának Szabina Gabriella, Bünde Mihálynak és Busa Juliannának Ádám, Barton Sándornak és Szabó Juliannának László, Papp Zoltán Pálnak és Turcsányi Iónának Ágota, Veronika, Börcsök Istvánnak és Kuklis Piroksa Ildikának és Bíró Editnek Norbert, Kiss Lászlónak és Farkas Editnek Dóra, Csókás Zoltánnak és Csannangó Mártának Zoltán, Lukács Jánosnak és Huszár Ildikának Timea, Linda, Herche Peter Friedrichnek és Kopasz Agnesnek Margit, Brigitta, Lass Zoltán Róbertnek és Leccsai-Varsa Anna Mária, Beáta, Fehér Szilveszternek és Gucci Mária, Attila, Szabó Tivadar Lászlónak és Prági Eva Mária, Tivadar László, Bartók Antalnak és Szabó Katalinnak Beáta, Póka Lászlónak és Balla Mária Magdolnának Timea Mária Magdolnának József és Makra Mária, Portörő Imre és Teleki Margit, Farkas Mihály Ernő és Szeri Judit, Kiss István és Molnár Zsuzsanna Gizella, Czibolya József és Kalmár Mária Magdolna, Göllönt Béla és Pintér Marianna, Juhos János István és Tóth Mária, Domonkos József Sándor és Juhász Katalin, Németh István Imre és Judik Iona Cseniki József és Horváth Erika, Bálint Sándor és Horváth Irén, Börcsök Tamás és Pakai Mária, Vidács Péter József és Kristó Agnes, Papp Antal József és Zánthó Rita Katalin, Fehér László és Dobák Klára, Nógrádi László Ernő és Kovács Margit házasságot kötöttek.

„Nem ülnek a kispadra a múzsák”

A múzeumi és műemléki hónap után

Huszonegyedszer rendezték meg hazánkban a múzeumi és műemléki hónapot. A most zárult programsorozat előtt szinte mindenütt figyelmeltették szervezők, rendezők a gazdasági helyzetből adódó nehézségekre: ha nem is szűkebb és szűkébb, de mindenképpen visszafogottabb rendezvényeket ígértek. Október múltával az első gyorsmérés készítésénél rőtön megállapíthatjuk, hogy bár az előző évekhez képest valóban kevesebb jutott propagandára — plakátra, díszes katalógusra, hírverésre —, de mint dr. Trogmayer Ottó megyei múzeumigazgató és helyettese, Wagner István elmondta, a rendezvények igen sok érdeklődőt vonzottak, a gyerekektől a szakembereken át, a széles közönségre tevékeny, a kiállítások bőséges volt, tematikájuk sokszínű, módszereik változatosak, tartalmuk színvonalas.

A jól bevált hagyományt követve, az idén is tematikus hetek követték egymást, ezeknek profiljához igazították az előadásokat, filmvetítéseket, eszély programokat és az új szerzemények bemutatását is. A történelmi hét magában is jelzi, hogy az egykor hagyományos múzeumi profilok gazdagodtak. A néhány esztendője alakult új- és legújabbkori történelmi osztály — mely eddig is jelentős eredményeket mutatott föl — magába foglalja a múzeumban folyó irodalmi, helytörténelmi, munkaszervezési, numizmatikai és inartörténelmi kutatásokat. Hanak Péter történész előadása és a Kerny-hagyaték dokumentum értékű fotóinak bemutatása volt a program két kiemelkedő eseménye. A természettudományi hét szentimentális egy 120 millió éves porcoshal-kövület bemutatása volt, tartalmi értéke pedig az a kerekasztal-beszélgetés, melyet neves szakemberek a természetvédelem aktuális kérdéseiről folytattak. A néprajzi héthez kapcsolódva került az új szerzemények vitrinjébe egy régi, fura vert kemény szárú csizma és több egy már kihalóban levő kézműves munkaeszköz. Tápé és Algyő után az idén északi seregek vendégeskedtek a Közművelődési Palota falai között, izelítőt adva ha-

nyatott történelmükről, gazdasági hagyományvilágukból, színes folklorikánsukból. Regészet zárta a profilhetek sorát, szintén szentimentális számú bemutatóval — a 820-ból való, pergamenre rajzolt kolostortérkép támpontot adhat az ópusztaszeri monostor rekonstrukciójához is.

Kubinyi Anna, a sok szálal Szegedhez kötődő fiatal textilművész első önálló kiállításával nyílt meg a múzeumi és műemléki hónap megyei rendezvénysorozata. E sikeres bemutató mellett Szegeden két fotókiállítás nyílt: egyik a francia fotóművészet évszázadának szép darabjait tárta közönség elé, a másik dokumentumok, fényképek és statisztikai adatok segítségével idézte Csongrád megye fejlődésének elmúlt 38 évét. Hódmezővásárhelyen a 29. őszi tárlat nyitánya ünnepi társadalmi eseményé vált. Szentesen európai szintű kiállításban mutatják be az elmúlt esztendőket öt megyei feltárási munkacsoport legértékesebb darabjait. Szegváron pedig az ötezer éves újkori ásatás leleteiből rendeztek szép bemutatót. A napokban nyílt kuriozitás-élményű patikatörténelmi kiállítás, Szeged néprajzát a testvérváros, Szabadka közönsége csodálhatta meg.

A múzeum iránti érdeklődés felkeltését és ébren tartását szorgalmazzák a néprajzi, a nyelvészeti és történelmi pályázatok. Az idei anyag azt jelzi, mintha kevesebb lelkes pedagógus vállalkozna az irányításra, diák a gyűjtő- és rendszerező munkára. Legalábbis ezt bizonyítja, hogy ifiúszági kategóriában egyetlen egy történelmi témájú dolgozat sem érkezett. A kutató- és elemző tevékenységet inspirálják a tudományos ülések. A kétnapos program során 36 előadás hangzott el (akár három napot is kitett volna). A tanácskozással célja hármas: egyrészt a megye múzeumaiban dolgozó meziszerk egymás munkáját; másrészt ideköltik a múzeumi kutatókhoz kapcsolódó szakembereket — orvosokat, geológusokat, könyvtárosokat, biológusokat stb. —; harmadszor pedig kinvitták a műhelyek kapuit a múzeumi tevékeny-

ség iránt érdeklődő nagvközönség előtt. Az előadások anyaga — miként az elmúlt három esztendőben — kötetben is megjelenik.

A múzeumi közművelődés záloga a közönségkapcsolatok kiépítése. A szegedi múzeum szombati matinéi — biológiai, vizuális, történelmi és néprajzi témájú gyermekfoglalkozásai — igen népszerűek és hasznosak. Szocialista brigádtagok és középiskolások töltötték meg azt a nyolc buszt, amelyek múzeumi kirándulásokra indultak az elmúlt hétvégeken Csongrád tájházai, emlékhelyeire, kiállításaira.

Október múltával az akcióorozat zárásával „nem ülnek kispadra a múzsák”. Ha nem is reflektorfényben, de a munka tovább folyik. Asztások földmunkáit végzik, mind gyakrabban érkeznek régészeti leletbejelentések, föl kell dolgozni a nyári-őszi gyűjtőutak anyagait, a kiállításrendezőket már Pintér József, Kalmár Márton és Székfi János még idén esedékes tárlatát készítik elő. Az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark májól, november elsejétől ugyan zárva tart, de a szakemberek tovább dolgoznak — a vásárhelyi olvasókör (mellette most épül a kaulipálva) április elején berendezve megnyílik, nyártól már látogató a kovács- és bogárné-műhely, a szentesiek hozzáteljesítik a székelyi emlékmű építéséhez, folyamatosan halad a romterület konzerválása, a Feszty-körkép központi épületének falai is egyre emelkednek...

Októberben a múzeumi és műemléki hónap eseményeivel párhuzamosan Csongrád megyében megrendezték — immár ötödik alkalommal — a levéltári napokat. Fölvetődött bennem a gondolat, miért ne lehetne ezeket az eseményeket integrálni, egymáshoz simítani?! Nemcsak azért, mert mindegyik intézmény a Művelődési Minisztérium közgyűteményi főosztályához tartozik, sokkal inkább azért, mert céljaik, feladataik és módszereik sok ponton találkoznak. Legfőbb teendőjük mindenképp az a helyi értékek feltérképezése, feltárása és földolgozása, közkinccsé tétele. Nem is beszélve a helytörténelmi munkálkodásban itt-ott föllehető tematikai és személyi átfedésekről. Az októberi akcióorozat nevében viseli a műemléki jelzést is. Ez azonban kicsit mindig háttérbe szorul. Pedig jó alkalom lenne szólni műemlékvédelemről, városépítésről, értékek közös mentéséről, szépségügyi feladatainkról. Mert mindez nemcsak agitációt és akciót, de ismeretterjesztést és fölismertetést is igényel. S mint régóta tudjuk: együtt, közösen könnyebb!

T. L.

Felhőkarcolók 100 nap alatt

Több mint 100 millió ember, minden második család a Szovjetunióban az utóbbi 15 évben korszerű, összkomfortos lakásba költözött. A lakásépítkezések ilyen üteme a Szovjetunióban általánossá vált. S ezt az ipari módszerekkel történő építkezés tette lehetővé.

... A Moszkvai III. számú Házgyár azzal vált nevezetessé, hogy dolgozó építették az Olimpiai Falut és öt hasonló lakótelepet. Itt kapott lakást körülbelül 50 ezer moszkvai család.

Több száz méter hosszán kigyózik a futószalag, amelyen a formákba öntött keverék áthalad több tucat berendezésen. A beton itt rázódik össze, itt váltik mono-

lits termikus kamrákban hevítik. Majd a több tonnás blokkokat egy forgószerkezettel megtisztítják, megcsiszolják és szilárd zománcréteggel színezik. A ház vázát alkotó paneleket be is üvegezik. A futószalagok hatalmas mechanizmusát számítógépek irányítják: minden 20. percben lekerül a futószalagról egy kifogástalan minőségű panel, amelyet teherautón szállítanak az összeszerelés helyszínére.

A komplex építőbrigádok három műszakban dolgoznak, 24 óra alatt egy 256 lakásos ház 1—2 emeletét készíttik el 100 napot vesz igénybe egy 25 emeletes épület „kulcsra kész” átadására.

(APN)

Családi események

Tibornak és Kiscsatári Anna Erikának Beatrix, Kürti Sándornak és Kabók Irénnek Mónika Irén, Rakó Ferencnek és Neller Erzsébetnek Dávid, Huszta Antalnak és Sztankovics Angéla Etelkának Csilla Lívia, Bajtai Istvánnak és Nagy Aranka Juliannának Zoltán István, Kovács Istvánnak és Gali Borbálynak Barbara Piroksa, Tóth Istvánnak és Vass Irénnek Zsolt nevű gyermekük született.

HALÁLOZÁS

Bányász Mária Julianna, Pesti Antalné Zsuzsanna Iona, Börcsök Istvánné Vig Mária, Dobó Anna, Ignáth Erzsébet, Váradí Ferenc, Babidorics János, Bozók Andrásné Szűcs Rozália Terezia, Rácz Zsigmond Károly Lengyel János, Oláh László Elek, Magyar Józsefné Balázs Anna, Klembucz Antal, Szabó Sándor, László Endre Imre, Czákó Mihályné Tallódi Zsófia, Becker Jánosné Börcsök Etelka, Hamusi Mátyás, Bodor Lajosné Csányi Iona Tóth Márton, Molnár Lajosné Barna Róza, Buella Vilmos, Tápai Mária, Szabó Irénné Szűcs Erzsébet, Bal István, Szili Gergelyné Jójárt Mária, Mucsi János, Halmaj Jánosné Gavrea Róza, Jemel Antal, Réz Bertalané Tóth Mária, Tuska István, Rácz Istvánné Kovács Iona, Juhász Irénné Dánoki-Kovács Julianna, Fodor István Ruzsa Kálmáné Bóta Mária, Drahos János Gyuláné Fűsös Róza, Pogarasi Sándor, Hegedűs Jánosné Farkas Julianna, Honti Lajosné Kovács Lídia, Keckeméti András, Forró György Pótyi Iléna, Szabó Etelka, Szécsi Ferenc, Búza Ilés, Palásti Béla, Hajdú Erzsébet, Palotai János, Pandek Sándor, Kocsis János Jakabné Pásztori Mária meghalt.

Természeti park

Háromszázötvenezer hektár területű természeti parkot létesítenek Kazahsztán központi részén, a Karkaralinszki járásban. Terveit a Kaszpi-prográd tervezőintézet munkatársai készítették. Védelem alá kerülnek az ország legdélebbi, fekete nyírfásokkal tarkított fenyveserdői, a havasi rétek és a gyógynövényekben gazdag vidékek, a sztyeppék és a fél-sivatagok állatvilága.

Kazahsztánban ma mintegy negyven természetvédelmi terület és védett terület található.